

בליגה, הסיעו אנשים זקנים וחולים לתל-אביב וצפו בדלת בדאגה עמוקה לראות את "האוטובוסים שיארגן המערך". אפילו סילביה אדיב, אשר בעלה אודי מרצה עונש מאסר, הגיעה לאולם בני ברית עם יפוי כוח מבעלה וביקשה להצביע בשמו. שורר דחה את בקשתה וקבע כי רק לבעלה זכות הצבעה. פרקליטה של מיפלגת העבודה, עורך הדין אברהם ברקת, ידע להעריך נכון את הכוח אותו תצטרך להביא

שחק מיהר לסגור את האסיפה ולמחרת פנה עורך דינו, עורך הדין אהרון ברקאי, שהוא חבר מיפלגת העבודה דווקא, לבית המישפט וטען כי הבחירות שנערכו אינן חוקיות. השופט שלמה הלמוט לוונברג קיבל את טענות ברקאי והחליט על עריכת בחירות חדשות. כדי שהבחירות תערכנה בצורה הכשרה ביותר, מינה לוונברג את עורך הדין הצעיר מרדכי ("מוטי") שורר כנאמן בית המישפט על עריכת הבחירות.

נציג השופט עורך הדין מרדכי שורר (במרכז) אשר מונה ע"י בית המישפט. לשמוע על טהרת הבחירות זכה למחמאות רבות מבתי המישפט המחוזי על כשרונותיו והגינותו. מאחרי שורר עומד המתמחה שלו דן יערי. מימין עורך דינה של מיפלגת העבודה, אברהם ברקת, ומשמאל יוסף אלגזי, מרק"ח.

שחקה את המערך

חרושת ניצחון

פרופסור ישראל שחק, מי שעמד בראש הליגה עד הפוטש שערך בו אנשי המערך, חזר להיות הרוח החיה בה לאחר הבחירות שנערכו ביום השני לפני שבוע. מישרד החוץ גייס את מיפלגת העבודה כדי לכבוש את הליגה מידי שחק, אולם בסופה של המערכה המישפטית שנמשכה שנים מיספר, הביס שחק את מיפלגת העבודה ואת מישרד החוץ.

מיפלגת העבודה להצבעה: כ-350 בוחרי ברקת, כמו רבים אחרים חשב כי המישמרת הצעירה של מיפלגת העבודה מסוגלת, בעזרת המנגנון העצום העומד לרשותה, לגייס מיספר כזה של בוחרים. אולם הפתעתו היתה גדולה כאשר התייחסו ברר כי ראשי המישמרת, נתן רענן ומולי דויד, עמדו מבוישים בפינה. לעומת למעלה 300 בוחרים של רק"ח הגיעו לאולם בני ברית רק קצת יותר ממאה בוחרים של מיפלגת העבודה.

למרות שראשי הליגה ידעו כי שורר הוא חבר מיפלגת העבודה, ודווקא מהפלג הניצי שבה, הם סמכו על הגינותו והסיכוי כי הוא ינהל את הבחירות. שורר קבע תאריך אחרון להגשת בקשות חברות לליגה. כשהסתיים מועד זה התברר כי בליגה חברים 1408 חברים. ביניהם לפחות 456 חברים חדשים מקרב המישמרת הצעירה של מפלגת העבודה, אשר הגישו את מועמדותם באופן מרוכז. אנשי רק"ח מתו כנגד ההגשה המרוכזת של השאלונים וטענו כי היא לא חוקית. שורר פנה לשופט לוונברג ליעוץ. בהחלטתו קיבל לוונברג את שאלוני מיפלגת העבודה כחוקיים ואף ציין כי על הליגה השתלטו "אנשי רק"ח וגורמים אנטי-ציוניים".

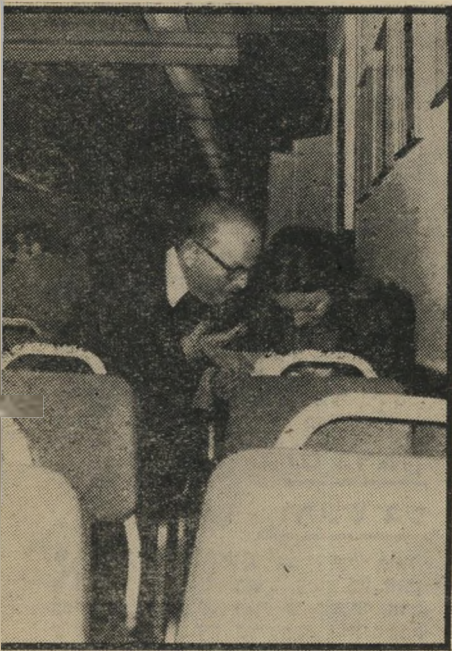
הוועד היוצא של הליגה הגיש ערעור לבית המישפט העליון. בפסק דין מלא המור דק קבע השופט העליון חיים כהן כי טפסי המישמרת הצעירה כשרים, אם כי פסל את קביעתו של לוונברג בדבר אנשי רק"ח וגורמים אנטי-ציוניים. כהן אף הביע את אמונו המלא בעורך הדין שורר והורה לו להמשיך בבחירות.

לקראת הבחירות שנערכו ביום השני שעבר, נידמה היה לאנשי רק"ח ולפרויקט שחק כי מאזן הכוחות הוא לרעתם. הם הגישו בקשה לבית המישפט לצו שימנע את עריכת הבחירות. בין היתר טענו כי שורר שלח הזמנות לאסיפת הבחירות לחברי הליגה שכבר אינם נמצאים בחיים. תשובתו של שורר היתה "ממה אתם חוששים, שהמתים יבואו להצביע?" בית המישפט קיבל את עמדתו של שורר והורה לערוך את הבחירות במועדן. אין ספק שאילו היתה רק"ח יודעת מה יהיה גודל כוחה באסיפת הבחירות, לעזרת כוחו של המערך, היא לא היתה מבקשת לדחות את הבחירות.

למרות שהאסיפה ניקבעה לשעה שמונה בערב היה האולם הקטן של בית בני ברית מלא עד אפס מקום כבר בשעה 5.30 אחר הצהריים. פעילי רק"ח הביאו מכפרי הגליל מישפחות שלמות החברות

צחוק, צחוק... צחוק עורך הדין אברהם ברקת, איש המערך, צחק מול המצלמה בעת שהוא מטיל את הפתק שלו לקלפי. למרות הצחוק היה ברור לברקת כי מפלגת העבודה נכשלה כישלון חרוץ.

התיכנון סילביה אדיב שרצתה להצביע בשם בעלה אודי היושב בכלא, עם פרופסור שחק.